

[Indenrigsministeren.]

næppe gøre. Jeg tror imidlertid, jeg tør sige, at det vil blive fremsat en af de første Mødedage i det nye Aar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Godkendelsen af Huslejen for de Boliger, som her skal opføres, første Gang de udlejes, er det rigtigt, at det er foreslaaet, at Indenrigsministeriet skal foretage denne Godkendelse. Derved kommer dette Lovforslag paa Linie med den hidtil gældende Bestemmelse. Jeg gaar ud fra, at naar man i sin Tid har gennemført denne Bestemmelse, har Hensigten været, at man vilde have en vis Ensartethed i Afgørelserne, og den Tanke har jeg ikke ønsket at fravige.

Jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem Hr. Bouet i den Betragtning, at offentligt Byggeri, taget i stor Almindelighed, ikke løser Boligproblemet; det løses kun ved en Indsats fra private og offentlige Bygherrers Side. Jeg skal gerne indrømme, at jeg tror, at det i det lange Løb bliver det private Byggeri, der kommer til at bære Hovedparten. At jeg ønsker at tage et vist Hensyn til det private Byggeri, fremgaar formentlig ogsaa af selve det foreliggende Lovforslag, idet man her har taget de private Bygherrer, der har faaet Statslaan, med, medens de ikke var taget med i det oprindelige Forslag, som man fik tilstillet fra Boligkommissionen af 1940.

Det ærede Medlem spurgte dernæst om, hvor meget man skulde forlange i Retning af Færdiggørelse af de Ejendomme, hvortil Laan skulde gives. Jeg kan derom sige, at der skal naturligvis ikke gives Laan til et Hus, hvortil kun Grunden findes og en Del af Grundmuren er opført. Det er Tanken, at Huset skal være færdigt saa vidt, at det staar under Tag, saa at der ikke kan være Tale om, at Tidens Tand i og for sig kan have nogen Indflydelse paa det.

Det ærede Medlem var videre inde paa Lovens tilbagevirkende Kraft til 1. August og beskæftigede sig her med Spørgsmaalet om, hvad Ordene „i særlige Tilfælde“ betyder. De betyder lige akkurat det, der ligger i dem, ikke mere og ikke mindre. Jeg har ikke villet afvise den Tankegang, som man fra anden Side gjorde gældende, at der kunde forekomme særlige Tilfælde. Man kunde f. Eks. staa i den Situation, at man havde troet, at man kunde faa Radiatorer, men Udviklingen saa havde medført, at de ikke var for Haanden; i saadanne særlige Tilfælde kan man altsaa give Bestemmelserne tilbagevirkende Kraft.

Med Hensyn til Renten er der jo ikke Tale om, at Staten gaar i Spidsen og gennem-

fører en høj Rente. Det var heller ikke min Opfattelse, at det ærede Medlem vilde sige det. Der er Tale om nøjagtig det modsatte: Staten gaar i det givne Tilfælde i Spidsen med en lavere Rente. Mig bekendt er der nemlig i hvert Fald ingen Banker, som i Øjeblikket giver Byggelaan til under 4 pCt. Derimod er det vist rigtigt, at der er visse Sparekasser, som har en Tilbøjelighed til at gaa længere ned.

Chr. J. Hansen: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for det Svar, jeg fik, selv om jeg maaske ikke er saa glad for det. Jeg har ikke paa nogen Maade villet stille det op saaledes, at Ministeriet hellere ønskede de nævnte Varer, som vi talte om, ind i Landet fremfor Byggematerialer. Men jeg sagde og ønsker det forstaaet paa den Maade, at jeg vilde gerne af Hensyn til Boligbyggeri og Beskæftigelse have undværet disse Varer til Fordel for Byggematerialer. Saadan tænker jeg ogsaa den højtærede Indenrigsminister har forstaaet det. Jeg er fuldkommen klar over, at vi er ikke ene om at bestemme, hvad der skal indføres, og at vi heller ikke er ene om disse Ønsker om at komme i Betragtning med Hensyn til disse Materialer. Det er selvfølgelig rigtigt, at det er hele Europa, for ikke at sige hele Verden, der sukker efter saadanne Materialer i Øjeblikket til den Genopbygning, der er nødvendig. Jeg kan føje til, at jeg tror, at man gør alt, hvad man kan, for at faa Byggematerialer til Landet.

Jeg fik det Indtryk af Ministerens Svar, at det er Kommunalbestyrelserne, der skal føre Kontrollen, hvad jeg anser for formaalstjenligt, men jeg berører dette Spørgsmaal, fordi ingen kan være i Tvivl om, at naar Kommunalbestyrelsernes Administrationsudgifter stiger saa stærkt, som de gør og har gjort i de senere Aar, hænger det ikke mindst sammen med de forøgede Opgaver, som Staten har paalagt dem, uden at der ydes dem nogen som helst Hjælp til at nedbringe disse Administrationsudgifter eller holde dem nede; det kan ikke nægtes, at Staten har lige saa stor Interesse i Byggeføretagerne som Kommunen, og da den tager Halvdelen af det eventuelle Tab, var der ogsaa Grund for den til at tage Del i Udgifterne ved Kontrollen. Jeg siger det af Hensyn til Kommunernes øgede og stadig stigende Udgifter paa Grund af denne Kontrol og de Opgaver, der bliver dem paalagt af Staten; ellers er jeg tilfreds med Ministerens Svar.

Den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bouet, bemærkede, at skal